

מכון "הלכות שבת לג' חדשים" – ללימוד כל שו"ע "הלכות שבת" במעגל ג' חדשים – עמוד אחד ליום
שעל ידי "מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך אורח חיים – מתבר עם דמ"א!"

גליון כ"ז – כו נסלו – כו אדר – כו סיון – כו אלול

אחי אהובי, זכור! אליהו הנביא הבטיח לנו:

תנא רבי אליהו – כל השונה הלכות בכל יום, מובטח לו שהוא בן עולם הבא!

קודם הלימוד יאמר: הגני רוצה ללמוד, כדי שוביאני התלמוד לידי מעשה, ולידי מדות ושרות, ולידי ידיעת התורה. והריני עושה לשם יחוד
קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנחדים ואהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביהודא שלים בשם כל ישראל.

המשך סימן שלו – אם מותר לילך על גבי העשבים, וכן באילן

יא. השורה חטים ושעורים וכיוצא בהם במים הרי זה תולדת
זורע וחייב בכל שהוא. הגה: ומותר להעמיד ענפי אילנות
במים בשבת ובלבד שלא יהיו בהם פרחים ושושנים שהם
נפתחים מלחלוחית המים (מהרי"ל) ועיין לקמן סימן תרנ"ד:

יב. תאנים שיבשו באיביהן וכן אילן שיבשו פירותיו בו התולש
מהם בשבת חייב אף על פי שהם כעקורים לענין טומאה:

יג. אסור להשתמש בצדדי האילן אבל בצדי צדדין מותר
לפיכך אסור לסמוך הסולם לצדי האילן דכי סליק ביה
משתמש בצדדין אבל אם יש יתד תקועה בצדי האילן
מותר לסמוך סולם עליו דהוה לה יתד צדדין וסולם צדי
צדדין ואם נעץ בו יתד ותולה בו כלכלה היתד נקרא
צדדין והכלכלה כצדי צדדין. הגה: ומותר ליגע באילן
ובלבד שלא ינידנו (צ"ט יוסף נשס אורחות חיים) בור עמוק אפילו
מאה אמות מותר לירד ולעלות ומטפס ויורד ומטפס ועולה
ולא חיישינן שמא יעקור קרקע בירידתו ועלייתו (טור):

סימן של"ז – דין כיבוד הבית ודבר
שאינו מתכוין, ובו ד' סעיפים

א. דבר שאין מתכוין מותר והוא שלא יהא פסיק רישיה
הלכך גורר אדם מטה כסא וספסל בין גדולים בין קטנים
ובלבד שלא יתכוין לעשות חריץ ומותר לרבוץ הבית כיון
שאינו מתכוין להשוות גומות אלא שלא יעלה האבק:

ב. אסור לכבד הבית אלא אם כן הקרקע מרוצף ויש מתירין
אפילו אינו מרוצף. הגה: ויש מחמירין אפילו במרוצף (טור
נשס ר"י ומרדכי ריש פרק כל הכלים ורבינו ירום חלק י"ג וסמ"ג
וסמ"ט) וכן נוהגין ואין לשנות מיהו על ידי עכ"ם מותר (רבינו
ירום נמי י"ג) וכן על ידי בגד או מטלית או כנף אווז הקלים
ואינו משהו גומות (אגור). ואסור לכבד הבגדים על ידי

מכבדות העשויים מקיסמים שלא ישתברו קיסמיהם (הגהות
אלפסי פרק הזרק):

ג. אין סכין את הקרקע ולא מדיחים אותו אפילו הוא
מרוצף:

ד. אסור לצדד הבית על הארץ דכיון שהיא כבדה יבוא
להשוות גומות ודאי והוי פסיק רישיה:

סימן של"ח – דברים האסורים בשבת
משום השמעת קול, ובו ח' סעיפים

א. השמעת קול בכלי שיר אסור אבל להקיש על הדלת
וכיוצא בזה כשאינו דרך שיר מותר. הגה: וכן אם לא עבד
מעשה שרי ולכן אלו שקורין לחבריהם ומצפצפים בפיהם כמו
צפור מותר לעשותו בשבת (הגהות אלפסי) ואסור להכות בשבת
על הדלת בטבעת הקבוע בדלת אף על פי שאינו מכוין לשיר
מכל מקום הואיל והכלי מיוחד לכך אסור ולכן אסור לשמש
להכות על הדלת לקרוא לבית הכנסת על ידי הכלי המיוחד
לכך אלא מכה בידו על הדלת (אגור וצ"ט יוסף נשס פסקי מוספות
דעיונין):

ב. יש מתירים לומר לעכ"ם לנגן בכלי שיר בחופות. הגה:
ואפילו לומר לעכ"ם לתקן הכלי שיר שרי משום כבוד חתן
וכלה אבל בלאו הכי אסור (מרדכי פרק משילין) ומיהו בזמן הזה
נהגו להקל מטעם שיתבאר בסימן שאחר זה לענין טפוח
ורקוד:

ג. זוג המקשקש לשעות עשוי על ידי משקולת מותר לערכו
ולהכיניו מבעוד יום כדי שילך ויקשקש כל השבת:

ד. המשמר פירותיו וזרעיו מפני חיה ועוף לא יספוק כף אל
כף ולא יטפח כפיו על ירכו ולא ירקד להבריחם גזירה
שמא יטול צרור ויזרוק להם:

הנה מובא כאן ספר שולחן ערוך או"ח "הלכות שבת" מחולק לג' חדשים, עמוד אחד ליום, כך יגמור כל "הלכות שבת" בכל תקופת השנה
שהיא ג' חדשים, ויזכה שימחלו לו כל עוונותיו. נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים
להיות "בן עולם הבא" על ידי לימוד "הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה", וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים.

אתה רוצה להיות בן עולם הבא? – אזי תצטרף תיכף ומיד ללימוד כל שו"ע "הלכות שבת" בג' חדשים. [גליון פו]